

וכי קרי קמי' כר' יאסע נמה ני : ומד כשמיס : זבחיך שמיס : שכן פליג' הילך חשיבא ומחמירין בה : אס כן - דכולי אהא למימר דמס מחיר בשר באכילה ולא למימר דס אע"פ שאין בשר : לכסוב ובשר זבחיך פאכל וסדר וסדס ישפך - והוי משמע נמי והדס ישפך תורה אור תמלה קודם לאכילה דהא לא כתיב והדס תשפוך מאי שנא דלאקדמיה לרס זבחיך ישפך ברישא : ש"מ - למדרש ודס זבחיך ישפך מכ"מ : אימוריס דכי לימנסו לא מעכבי וכוון נטמאו או אבדו לא מעכבי אכילת בשר כדאמרן בתמיד נחטט (לעיל דף ע"ג): כי אימנסו מעכבי - אכילת בשר כדאמרן ההס : דס דכי לימנסו מעכב . דהא תרווייהו מודו אס אין דס אין בשר דמתלת הקדש הן נחשרין וכפרה אינה בזה אלא בדם וכפרה משולחן בזה קא זכו וכוון דכפרה ליתיה איסורא להיכא אול : לימנסו דלא כר' יוסע - אמילתיה קא מהדר זבחיך ישפך כדכתיב ברישא ועשית

זשאי בשר ניטר בתוכיה עד שיורק הדס : תימה תימה דוקח שלמים דלית ביה תרי אכילות אבל עולה מנלן דלימנסו כי היכי דלית בה מעילה אחר שזרק הדס כדתנן במעילה בפרק חטאת העוף (דף ט"ו) לית בה נמי מעילה קודם זריקה דהאי קרא בשלמים כתיב וי"ל דר"א לא חשיב רק חומרה ורשב"א מתוך דר"א יליף עולה מקל וחומר דר' יאסע ובשלמים טרח וכתב לה קרא כדאמר בסמוך : עומר ושתי הלחם דליכא עולין מאי איכא למימר - וא"ס ובשתי הלחם מה טיף בלין כדאמרה ויש לומר משום טעפה דלית בהו : קסבר ר' יאסע ה"ז מרלה על העולין - וא"ס לענין מה מפיך קרא בעולה אס אין בשר אין דס הלא ה"ז מרלה ויש לומר לענין אבדו וטרקו דלא מרלה ל"ז : כי אמר ר' יאסע דבזבחים כמדות לא אמר - השתא משתי הלחם לא תירין כלסם וכללו הכי פריך שפיר : אלא פשיטא ר' יאסע קמני לה - תימה לרשב"א אמאי לא משני כדלעיל כמות ר' יאסע דבני תרתי ולא כמות ר' יאסע דליתו ס"ל ה"ז מרלה על אכילות ואן סבירא לן דלא מרלה : הא

רבינו תנאל

בשר שנאמר ודס זבחיך ישפך ומה אני מקיים ועשית עולותיך הבשר והדס ללמד כי הבשר נזרק על בני המזבח כמו הדס ותי אומר איך יש בין כבש למזבח שאינו יכול לעבור ועומד בכבש וזרק על בני המזבח והאי דכתיב והבשר תאכל בא ללמד שאין הבשר נאכל אלא אחרי שזורק (המזבח) (המזבח) כדכתיב ודס זבחיך ישפך והדס והבשר תאכל וסודא כתיב והבשר תאכל ברישא והדס זבחיך ישפך ודס זבחיך ישפך כדכתיב ועשית עולותיך הבשר והדס ש"ס דדס ישפך לעולם ס"ס ואם יש בשר יאכל אחרי ואם אין בשר דאי לאכילה אינו מעכב הדס ואם נאמר משמענו ל' (ירושלמי) (יהודה) היא והנה הוא לית ליה כי הציץ מרצה על אכילות וכוו דאמרן ד' אליעזר לברו הוא דאית ליה האי סברא והכי אתו האי המשנה דברים במסאח ואמרין אמאי תימא ר' ירושע קסבר הציץ מרצה על העולין כלומר אמילו קריבין כשהן סמיאין הציץ מרצה וכלם וכו' איכא אימוריהן שהן עולין אמילו סמיאין וגם הדס נזרק והציץ מרצה אלא עומד ושתי הלחם דקתני באין כפיסאח וליכא בהו תרתי שהן עולין אפאי באין כפיסאח ושני לא בעי ר' ירושע אלא בזבחים אבל במנחות אית ליה קיטץ אף על פי שאין שירים : אינו והתנן במנחות פ"ג נפסאו שיריה נשרפו שיריה אבדו שיריה כמות ר' אליעזר כשהיה כמות ר' ירושע פסולה ככלל דכי היכי דפליגי בזבחים הכי [נ"ז] פליגי במנחות ומשני' האי תנא דמנחות שנאה כמות ר' ירושע דבעי תרתי ולא כמות ר' ירושע דאלו ר' ירושע בזבחים בעי תרתי במנחות לא בעי תרתי ואקשי' וטאן האי תנא דקאי בשפת ר' ירושע דבעי תרתי ומחמיר סמי מניה דבמנחות נמי בעי תרתי ועוד תניא א"ר יוסי [רואה אני] דב"ר ר' אליעזר בזבחים ודברי' ירושע בזבחים דב"ר ר' ירושע

והני תרי קראי למה לי חד בעולה וחד בשלמים וצריכא דאי כתב רחמנא בעולה הוה אמינא עולה היא דחמירא שבן כליל אבל שלמים דלא חמירי אימא לא ואי כתב רחמנא שלמים הוה אמינא אדרבה דאית בהו שתי אכילות אבל עולה דלית בה שתי אכילות אימא לא קמ"ל ור' אליעזר נמי הכתיב והבשר תאכל אמר לך ההוא מיבעי ליה "שאיין הבשר מותר באכילה עד שיורק הדס אי הכי אימא כוליה להכי הוא דאתא דס אע"פ שאין שם בשר מנלן אמר לך אם בן נכתוב רחמנא הבשר תאכל והדר ודס זבחיך ישפך כדכתיב ברישא ועשית עולותיך הבשר והדס מאי שנא דאקדמיה דדס זבחיך שמע מינה דס אע"פ שאין בשר ושמע מינה שאין הבשר מותר באכילה עד שיורק הדס ור' ירושע אין הבשר מותר באכילה עד שיורק הדס *קל וחומר הוא ומה אימורין דכי ליתנהו לא מעכבי כי איתנהו מעכבי דס דכי ליתיה מעכב כי איתיה לא

כל שבן דמעכב ורבי אליעזר קרא ור' ירושע *כל היכא דאיכא למדרש דרשינן השתא לימא מתני' דלא כרבי ירושע דכיון דאמר בעינן תרתי וציץ אאכילות לא מרצה היכי אתי כפומאה אפילו תימא רבי ירושע אלא קסבר רבי ירושע הציץ מרצה על העולין הא תינה זבחים דאיכא עולין אלא עומר ושתי הלחם דליכא עולין מאי איכא למימר אמרי כי אמר רבי ירושע נמי דבעינן תרתי בזבחים במנחות לא אמר ובמנחות לא אמר *והתנן נטמאו שיריה אבדו שיריה כמות רבי אליעזר כשיריה כמות רבי ירושע כמות רבי ירושע דליתו ס"ל ה"ז מרלה על אכילות ואן סבירא לן דלא מרלה : הא

שנאה להודיענו בה דברי רבי אליעזר דלמדתו כשיריה בתמיה פשיטא השתא י"ל כו' אלא פשיטא על כרחיך ר' יאסע פליג' עלה ולאשמעינן דרבי יאסע פסול בה תניא ולכותא אשמעינן דאף על גב דליתא בעינא פסול : ולא על סטולין . דהיינו חלב דלוי מרזי אחד מינייהו אמאי פסול : אלא לא קשיא - מתני' ורבי יאסע דיעבד ודר' יאסע לכתחלה תרתי בעי וז' אייתיה מהכשר דיעבד : נפסל - בטבול יוס : חדא דפסול דיעבד משמע כו' . התקפתא היא : ועוד - אי נמי משמע פסולה להקטיר קומלה לכתחלה מתני' בלין לכתחלה קתני : ביחיד

כ"א ע"ב
[לעיל י"ח : וש"ס] [קדושין ד' : מילין קמ"א]

מנחות ע"ו . כו . ע"ב

[לקמן ע"ח]

ס"ח ל"ג

[לקמן ע"ט . לעיל ס"ב .]

[לעיל לד' : זבחים קד"א .]

הגהות הב"ח (ה) גמ' אין הפ"ג מרלה לא על העולין : (ב) רש"י ד"ה אי הכי יעטמו שריה לר' יאסע כ"ל ומינות כיון דניעטמו מתקן : אבדו שיריה נשרפו שיריה דהא ליתנהו אבל נפסאו שיריה דברי